

Manglende motforestillinger ødeleggende for klimadebatten

Ole Henrik Ellestad

Presentasjonene av IPCC-rapportene viser hvordan også fagfolk, i vissheten om at motinnlegg ikke blir akseptert, 'tøyer strikken' og forlater vitenskapen. En analyse av et tidligere blogginnlegg er avslørende.

Utelukkelse av klimaskeptikere i mediene har vært regissert i 20–30 år, nærmest fullstendig de siste ti år. I NRK plikter alle journalister å fremme IPCCs vedtatte budskap. Alternative synspunkter skal ikke slippe til. Da blir fristelsen til overdrivelser og markedsføring av egne agendaer for stor.

Yr/NRK/Meteorologisk institutt har gjennom årene drevet det så langt at tidligere artikler og presentasjoner nå er fjernet fra nettsiden (*KN330*, *KN301*). Omtalene er åpenbart så feilaktige og av så lav kvalitet i forhold til dagens klimakunnskap og forventet utvikling at arkivmaterialet må unndras offentligheten. Slik kan de best unngå å bli avslørt.

'Fingeravtrykket' som ikke er noe 'fingeravtrykk'

Et nylig tilfelle av klimahybris kom jeg tilfeldig over på forskning.no. Jeg leser ikke det nettstedet siden de har vitenskapelige holdninger, nærmest indoktrinering, til klimasaken. Jeg kan ikke vite når liknende holdninger gjennomgår andre tema. Der har *Terje Wahl*, en respektert fagmann ved Norsk romsenter (når han ikke omtaler klima) en blogg. I *angjeldende innlegg* omtales at forskere endelig har funnet 'fingeravtrykket' ved beregninger av effekter ved økt CO₂, en oppvarming 8–13 km oppe i atmosfæren over tropene ('hot spot').

Wahl: «Det lengstlevende faglige motargumentet fra klimaskeptisk hold har vært at klimamodellene predikerer et såkalt «fingeravtrykk» i den øvre delen av troposfæren over tropene. Dette varslete fenomenet har vært vanskelig å påvise med de klassiske værstatellitt-målingene som har pågått siden 1979».

Nei Wahl: De viktigste motargumenter er at historisk er en empirisk sammenheng mellom solas aktivitet og temperatur/klima, som i varmeperiodene Bronsealder, Romertid Middelalder og moderne tid med 'Grand Solar Maximum' (1923–2005) kontra mellomliggende kalde perioder som Den lille istid. Også andre deler av solsystemet, planeter og flere måner med helt forskjellig atmosfære har hatt temperaturøkninger fra rundt 1970, Mars med ca. 0.5 C *ifølge NASA*. Videre er det en rekke andre kjente naturlige fenomener som dominerer regionale og kontinentale klimaendringer og har gjort det gjennom hele historien. Det er, litt paradoksal, for Wahl, bare IPCCs modeller som trenger dette beviset. Det er også påfallende at fingeravtrykket har manglet i 35 år, mens det hele tiden har vært påstått at 'science is settled' og 'konsensus' – når deres hovedbevis, slik de selv har formulert det, mangler. IPCC har lett etter dette med flere feilaktige og manipulerende annonseringer (*KN197*). Det er heller ikke noe bevis fordi 'hot spoten' fra CO₂, slik Wahl formulerer seg, kan forårsakes også av andre naturlige prosesser – om den observeres.

Den faglige delen av den tvilsomme nyheten, inklusive at de har sett bort fra viktige målinger (*KN235*) tar vi i et senere Klimanytt.

Strømenn og merkverdigheter

Wahl: «Det tynnes ut i rekkene av CO₂-skeptikere, altså folk som faglig bestriker at våre CO₂-utslipp gir en merkbart global oppvarming».

Nei Wahl: Det er en livlig internasjonal vitenskapelig virksomhet og debatt om klimaendringer med mange hundre vitenskapelige artikler årlig som belyser dominans av naturlige variasjoner (*KN200*). Vi bestrider heller ikke at det er en effekt fra økt CO₂. Men den er vesentlig lavere i sentrale vitenskapelige artikler og effektberegninger fra økt CO₂. De er mer nøyaktige enn IPCC-modellene (*KN297* og *KN300*). Også antropogen andel av CO₂ er vesentlig lavere (*Harde, Salby* samt *Berry* i 2021 og 2022). De voldsomme overdrivelsene fra IPCC-leiren har skapt sterke reaksjoner mange steder *som valgsjokk i Nederland*.

Wahl: «Diskusjonene om hvorvidt det faktisk pågår en global oppvarming, havnivåstigning og ismelting er for lengst avsluttet, og solas mulige rolle som pådriver er sjekket ut».

Nei Wahl: Det har i tiår vært lite debatt om at det er global oppvarming. Debattene har gått, og pågår hele tiden, om oppvarmingens størrelse i atmosfæren, på bakken, i havets ulike sjikt, historiske data samt om årsakene. Skeptikere benytter også de offentlige databaser, men med hele tidsseriene som viser svingninger. Å plukke ut en egnet periode som kan støtte IPCCs påstand er uvitenskapelig (*KN301*). Periodiske fenomener gjelder temperatur, solvariasjoner, havnivåstigning og ismelting. CO₂-utslipp begynte å stige nevneverdig først etter 1950. Da ble det, merkverdig nok for IPCC, kaldere inntil en ny oppvarming, som den i 1920–30-årene, begynte i 1975.

Wahl: «Avslutningsvis i dag: Det ble ny minimumsrekord i januar måned for sjøisen i Antarktis».

Nei Wahl: En måned er vær ikke klima. Hvorfor omtaler du ikke at isen i Antarktis (rød linje) har økt i 36 år (1980 til 2016), og delvis kompensert for isreduksjon i Arktis (blå kurve), slik at global havismengde (nedre blått felt) har holdt seg rimelig bra – dette til tross for stadig økende CO₂-mengde i atmosfæren (ref: *climate4you, NSIDC, KN316*). Endringen kom på en brå måte som ikke kan relateres til CO₂. Med lang erfaring innen satellitter kunne du også ha nevnt NIMBUS-satellittene som fra 1970 har målt at mer CO₂ virker avkjølede mesteparten av året i Antarktis samt andre steder med inversjon i atmosfæren (temperatur stiger med høyden).

Konklusjon
I klimadebatten opptrer IPCC-leiren som aktor, men iklær seg også forsvarerens kappe – som i mange land vi ikke liker å sammenlikne oss med. Siden mediene ikke slipper til alternative forklaringer, faller man for fristelsen til å overdrive langt utenfor vitenskapens rammer. Valg av datagrunnlag for styrtregn fra Værstat er en av mange illustrasjoner ("det farlege regnet" 19. juli 2020).

